

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Co/47/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813201016
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7813201016.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a JUDr. Andrey Mazákovej, v právnej veci navrhovateľa T. W., nar. XX.XX.XXXX, bývajúceho v G. na W. ul. č. XX proti odporcovi T. W., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcemu v G. na Z. ul. č. XX, právne zastúpenému JUDr. Alexandrom Milkom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Rožňave na ul. Cyrila a Metoda č. 4, v konaní o zvýšenie výživného pre plnoleté dieťa, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 10C 23/2013 - 49 zo dňa 05.04.2013 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých výrokoch o zvýšení výživného a dlžnom výživnom.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zvýšil výživné od odporcu pre navrhovateľa, ktoré bolo naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Rožňava č.k. 7P 253/2010-43 zo dňa 15.06.2010 na sumu 180 Eur mesačne počnúc dňom 01.02.2013 do budúca, ktoré je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi vždy do 15-tého dňa v mesiaci. Dlžné výživné za obdobie od 01.02.2013 do 28.02.2013 vo výške 60,00 Eur a za obdobie od 01.03.2013 do 31.03.2013 vo výške 60,00 Eur zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania nepriznal.

V zákonom stanovenej lehote podal odporca odvolanie proti výrokom rozsudku o zvýšení výživného a dlžnom výživnom z dôvodu, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Namietal, že súd nesprávne vyhodnotil jeho majetkové pomery, pričom len konštatoval, že u odporcu došlo k nárastu príjmu bez toho, aby skúmal použitie finančných prostriedkov, ktoré odporca získal z predaja bytu. Odporca z týchto peňazí zaplatil dlhy, vyplatil svojho brata a zvyšné peniaze použil na kúpu rodinného domu v obci Rozložná a jeho rekonštrukciu. Vzhľadom na to, že mu žiadne zvyšné finančné prostriedky neostali, nezakladá sa na pravde tvrdenie súdu, že u odporcu došlo k zlepšeniu majetkových pomerov. Namietal, že súd mal v tomto smere vykonať dokazovanie. Ďalej odporca uviedol, že v pestúnskej starostlivosti má so súčasťou manželkou maloletého P. V., na ktorého poberá príspevok náhradného rodiča vo výške 172,52 Eur a maloleté dieťa má nárok na príspevok vo výške 135,69 Eur. Z uvedenej sumy uhradza mesačne pre maloletého poplatok za škôlku vo výške 20 Eur, stravné vo výške 20 Eur, stavebné sporenie vo výške 15 Eur, poisťku vo výške 26 Eur a asistentku pre maloletého vo výške 160 Eur. Uviedol, že matke navrhovateľa nebolo súdom určené žiadne výživné a zastával názor, že matkou vyčíslené náklady na bývanie sú v porovnaní s jeho nákladmi na byt neprimerané, keďže navrhovateľ sa počas týždňa zdržiava na internáte a domov prichádza len na víkend. Súd však tvrdenia matky navrhovateľa ohľadom vynaložených výdavkov nijakým spôsobom nepreveril. Podľa názoru

odporcu súd neprihliadol na dohodu odporcu s matkou navrhovateľa o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na základe ktorej ostal matke navrhovateľa 4-izbový byt a garáž, pričom prostriedky z predaja garáže mali byť použité na výdavky navrhovateľa spojené so štúdiom na vysokej škole. Uviedol, že matke navrhovateľa vyšiel v ústrety aj tým, že jej umožnil postupné splácanie v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Súd mal pri rozhodovaní o zvýšení výživného prihliadať na ust. § 75 ods. 2 Zákona o rodine a mal vziať do úvahy správanie sa navrhovateľa voči odporcovi, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Poukázal na to, že navrhovateľ odmieta akýkoľvek styk s odporcom, nezdraví sa a vyhýba sa mu. Navrhovateľ si nie je podľa názoru odporcu ochotný nájsť brigádu aj napriek tomu, že je práceschopný. Súčasne súd pri rozhodovaní nezohľadnil skutočnosť, že navrhovateľovi bola vyplatená poisťka vo výške 820 Eur, pričom navrhovateľ tieto peniaze použil na výmenu plastových okien v byte svojej matky. Navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť a návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť resp. rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedol, že odporca nadobudol z predaja bytu v Bratislave sumu 67 000 Eur. Matka navrhovateľa spláca odporcovi mesačne sumu 45 Eur v rámci vyporiadania ich BSM. Zdôraznil, že byt, ktorý matka navrhovateľa získala v rámci vyporiadania BSM je vlastníctvom Stavebného bytového družstva a matka navrhovateľa nadobudla len právo užívať ho. Tvrdenie odporcu o umelom navýšení platieb spojených s bývaním je neopodstatnené, nakoľko nájomné určuje Stavebné bytové družstvo a matka navrhovateľa nemá možnosť ovplyvňovať jeho výšku. Uviedol, že odporca poberá od štátu príspevok za pestúnsku starostlivosť o maloletého. Poukázal na neprimerané správanie sa odporcu v minulosti, ktoré považoval za odporujúce dobrým mravom. Uviedol, že je študentom denného štúdia na vysokej škole, pričom kvôli rozvrhu v škole si nevie nájsť brigádu. Sumu 820 Eur, ktorá mu bola vyplatená ako poisťka použil čiastočne na výmenu plastových okien v byte (asi 400 Eur) a čiastočne na úhradu nákladov spojených so štúdiom. Uvedené finančné prostriedky však predstavujú jedinou sumu, ktorou mu odporca prispel mimo stanoveného výživného. Navrhol rozsudok v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správny.

Výroky rozsudku o zastavení konania v jeho prevyšujúcej časti a o trovách konania neboli odvolaním odporcu napadnuté, nadobudli právoplatnosť, preto neboli predmetom preskúmania v odvolacom konaní (ust. § 206 ods. 2 O.s.p.).

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine a v súlade s ust. § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Predpokladom zmeny rozhodnutia o výživnom podľa ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine je výrazná zmena pomerov na strane oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom, pričom musí ísť o trvalú zmenu nielen prechodnú a musí sa jednať o zásadnú zmenu v tých okolnostiach, z ktorých vychádzalo predchádzajúce rozhodnutie súdu o výživnom. Z tohto dôvodu je preto potrebné porovnať pomery, z ktorých vychádzalo predchádzajúce rozhodnutie súdu o výživnom s pomermi existujúcimi v čase rozhodovania súdu o návrhu na zmenu výživného. Pri rozhodovaní o zmene výživného sa obdobne použijú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného t.j. ust. § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 a ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, z ktorých vyplýva, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonnou povinnosťou trvajúcou do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia sú povinní prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových

pomerov a dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni oboch rodičov. Pri určení rozsahu výživného je potrebné vychádzať z toho, aká peňažná suma je potrebná na úhradu odôvodnených potrieb dieťaťa, medzi ktoré patria okrem bežných potrieb ako výživa vo vlastnom zmysle slova, šatstvo, bielizeň, obuv, náklady na bývanie aj ďalšie potreby súvisiace s rozširovaním a prehĺbovaním vzdelania dieťaťa, rozvojom jeho záujmov, prípravou na budúce povolanie a tiež kultúrne, športové a rekreačné potreby, t.j. všetky nevyhnutné potreby, ktoré vyžaduje v súčasnosti život kultúrneho človeka. Komplexným porovnaním pomerov, ktoré boli v čase predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom (rozsudok Okresného súdu Rožňava č.k. 7P 253/2010 zo dňa 15.06.2010 s právoplatnosťou dňa 15.07.2010) s pomermi existujúcimi v čase podania návrhu resp. v čase rozhodnutia súdu prvého stupňa o návrhu na zvýšenie výživného dospel odvolací súd k rovnakému právnomu záveru ako súd prvého stupňa, že na strane navrhovateľa aj odporcu došlo k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu rozhodnutia o výživnom pre navrhovateľa. V čase predchádzajúcej právnej úpravy o výživnom navrhovateľ navštevoval 2. ročník Obchodnej akadémie v Rožňave, pričom v súčasnosti je navrhovateľ študentom denného štúdia na Technickej univerzite v Košiciach s čím má spojené zvýšené výdavky na ubytovanie na internáte, stravu, cestovné a zabezpečovanie kníh a iných potrieb do školy. Výdavky navrhovateľa, ktorými odôvodňoval návrh na zvýšenie výživného pritom odvolací súd nepovažuje v porovnaní s potrebami iných študentov za neprimerané, preto o ich výške nemal žiadne pochybnosti. Príjem matky navrhovateľa, ktorá o neho zabezpečuje celú osobnú starostlivosť sa od poslednej úpravy výživného takmer vôbec nezmenil a jej priemerný mesačný zárobok je naďalej vo výške 432,00 Eur. Z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyplynulo, že na strane odporcu došlo k zmene pomerov v pozitívnom zmysle slova. Príjem odporcu sa v porovnaní s predchádzajúcou úpravou o výživnom zvýšil zo sumy 990,00 Eur na sumu 1 067,30 Eur, pričom od 01.09.2012 je odporca poberateľom opakovaného príspevku pre náhradného rodiča vo výške 172,52 Eur určeného na podporu náhradnej starostlivosti o maloletého P. V., ktorého má odporca so svojou súčasnou manželkou v pestúnskej starostlivosti a taktiež mu je vyplácaný opakovaný príspevok určený maloletému vo výške 135,69 Eur. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že odporcovi ani jeho manželke nevzniká vyživovacia povinnosť k dieťaťu zverenému im do pestúnskej starostlivosti, výživa tohto dieťaťa je dotovaná štátom a pokiaľ by aj odporca vynakladal ďalšie finančné prostriedky na dieťa v pestúnskej starostlivosti, tieto nie je možné zohľadniť vo vzťahu k jeho zákonnej vyživovacej povinnosti k navrhovateľovi. Súčasne odporca získal z predaja nehnuteľnosti (bytu) v Bratislave finančné prostriedky v hodnote 67 000 Eur. Odvolaciu námietku odporcu, že súd prvého stupňa nezohľadnil pri svojom rozhodovaní účel použitia týchto finančných prostriedkov a nevykonal v tomto smere dokazovanie považuje odvolací súd za neopodstatnenú, nakoľko konanie o zmenu výživného pre plnoleté dieťa je sporovým konaním, kde sa uplatňuje tzv. prejednacía zásada. Podľa uvedenej zásady vychádza súd len zo skutočností tvrdených účastníkmi konania a vykonáva len dôkazy navrhnuté účastníkmi, čo úzko súvisí s povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou. V danom prípade boli účastníci konania poučení podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p., že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí a na neskôr uplatnené dôkazy a skutočnosti súd nebude prihliadať. Zo zápisnice o pojednávaní dňa 05.04.2013 vyplýva, že navrhovateľ ani odporca nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, preto súd prvého stupňa správne uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené. Z uvedeného dôvodu je irelevantná aj odvolacia námietka odporcu týkajúca sa preukazovania výdavkov na bývanie, ktoré vynakladá matka navrhovateľa. Odvolací súd v súvislosti s použitím finančných prostriedkov z predaja bytu považuje za potrebné poukázať na ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine, podľa ktorého súd nemôže prihliadať na výdavky povinného, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť a poukázať na to, že výdaje odporcu na splátky úveru za byt, v ktorom býva nie je možné považovať za nevyhnutné za situácie, že mal finančné prostriedky na úhradu tohto úveru z predaja bytu v Bratislave, ktoré však použil na kúpu neobývateľného domu vyžadujúceho si rekonštrukciu. Povinný rodič si musí v prvom rade splniť svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť a až následne môže využívať finančné prostriedky na uspokojenie svojich nadštandardných potrieb, prípadne investovať finančné prostriedky. Vo vzťahu k ďalšej odvolacej námietke otca, že matka navrhovateľa nadobudla v rámci vysporiadania BSM do vlastníctva 4- izbový byt a garáž, odvolací súd zdôrazňuje, že vyporiadaním BSM sa majetkové pomery bývalých manželov, teda rodičov navrhovateľa žiadnym spôsobom nezmenili, pretože došlo len k rozdeleniu majetku, ktorý vlastnili za trvania manželstva a zároveň nebolo preukázané, že by niektorý z rodičov nadobudol väčší podiel, nakoľko matka navrhovateľa nadobudla len výlučné právo užívania bytu s povinnosťou vyplatiť odporcu. Predmetný byt je však naďalej výlučným vlastníctvom Stavebného bytového družstva v Rožňave. Správanie sa navrhovateľa, ktoré v podanom odvolaní opísal odporca, nepovažuje odvolací súd za odporujúce dobrým mravom podľa ust. § 75 ods. 2 Zákona o rodine. Skutočnosť, že navrhovateľ nemá s odporcom dobrý vzťah a odmieta sa s ním stretávať nemožno vyhodnotiť ako konanie, ktoré

je v rozpore s dobrými mravmi majúce za následok nepriznanie výživného, pričom ide o tvrdenie, ktoré odporca v konaní na súde prvého stupňa neuviedol s tým, že nové skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa môžu byť odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v ust. § 205a ods. 1 O.s.p. a v tomto prípade, že ich odporca bez svojej viny nemohol označiť alebo uplatniť do rozhodnutia súdu prvého stupňa, o takýto prípad však zjavne nešlo. Pokiaľ ide o odvolaciu argumentáciu odporcu, že navrhovateľ nie je ochotný nájsť si brigádu napriek tomu, že je práceschopný, odvolací súd dodáva, že navrhovateľ je študentom riadneho denného štúdia, teda pripravuje sa na budúce povolanie, preto je osobou odkázanou na výživu svojich rodičov a nemožno od neho žiadať, aby uspokojoval svoje odôvodnené potreby vlastnou prácou a pokiaľ by aj mal príjem z brigádnickej činnosti, táto skutočnosť nezbavuje rodičov vyživovacej povinnosti k nemu, pričom takto získané prostriedky môže použiť na ďalšie svoje potreby, ktoré nie je možné uspokojiť z výživného poskytovaného mu rodičmi. Vzhľadom na to, že odporca v podanom odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mali za následok iné rozhodnutie o návrhu navrhovateľa na zvýšenie výživného a odvolacie dôvody v prevažnej miere tvorili jeho obranu už v konaní na súde prvého stupňa, s ktorými sa súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku náležite vysporiadal, odvolací súd rozsudok v napadnutej časti t.j. vo výroku o zvýšení výživného a dlžnom výživnom podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil a podľa ods. 2 citovaného ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože žiaden z účastníkov náhradu trov konania nežiadal (ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 151 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.